ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Δρχ. 108.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 54.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . . » 27.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 37,5

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς φύλλου 1012 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 = ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25—93 καὶ 25—94 | ΠΑΤΡΑΙ Κυριακὴ 16 Νοεμβρίου 1947

ΤΗΝ ΑΠΟΔΕΙΞΙΝ

Δὲν εἶναι πολλὴ ὥρα, ποὺ ἐτελείωσεν ἡ μάχη. Ἕνας λόχος στρατοῦ ἐθριάμβευσε πάλιν. Σκληρὸς ἦτο ὁ ἀγών, φανατισμένα ἐρρίπτοντο εἰς αὐτὸν οἱ ἐπιτιθέμενοι, βαρέα ὅπλα τοὺς ὑπεστήριζον. Τὸ ἀποτέλεσμα; Ἀλλὰ ἠμποροῦσε νὰ εἶναι καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν διάφορον ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλην; Σχεδὸν μὲ τὴν ξιφολόγχην ἐθρυμματίσθη τὸ κῦμα τῆς ἐφόδου καὶ ψυχὴ πανικόβλητος ἀπέμεινεν, ὡς μόνος τρόπος σωτηρίας, δι' ὅσους συμμορίτας δὲν ἄφησαν, ἐπάνω εἰς τὴν αἱματωμένην γῆν, τὰ ἄχρηστα πτώματά των. Τώρα καὶ αἱ τελευταῖαι ἀραιαὶ ὁλακαὶ τοῦ πολυβόλου, ποὺ ἐπέμεναν, ὡς νικητήριος ἐπῳδὸς τῆς συγκρούσεως, δὲν ἀκοῦονται πιά. Ἔχει ἀρχίσει νὰ σκοτεινιάζῃ καὶ ἐκτὸς τῶν φρουρῶν τῶν ὁποίων τὰ βλέμματα προσπαθοῦν νὰ σπαθίσουν τὴν πυκνὴν ὁμίχλην ποὺ κατεβαίνει πρὸς τὰ ἐμπρός, οἱ ἄλλοι ἄνδρες ζητοῦν προστασίανεις τὰ πόδια μερικῶν βράχων, ποὺ ὑψώνουν τὸ ἐπιβλητικόν των ἀνάστημα, ὡσὰν ἀντέρεισμα εἰς τὴν βιαιότητα τοῦ ἀνέμου. Φαρμεῖς, πῶς, δι' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν νύκτα, τοὺς ἔστησεν ἐπίτηδες ἡ πρόνοια τῆς φύσεως... Ἐκεῖ θὰ περάσουν οἱ στρατιῶται. Καὶ, καθὼς μαζεύονται ἕνας — ἕνας, ἀρχίζουν νὰ αἰσθάνωνται, ὅτι κρυώνουν. Ὅσον ἐκράτει ἡ πάλη, δὲν ἀντελήφθησαν, ὅτι τοὺς εἶχε μουσκέψει ἡ βροχή, ὅτι τα πόδια των εἶχαν βυθισθῆ εἰς τὴν λάσπην. Καὶ ὅμως ἔτσι θὰ τοὺς εὕρῃ ἡ αὐγή. Εὐτυχῶς θὰ τοὺς βοηθήσῃ ὁ λογισμός. Μὲ αὐτὸν θὰ πεταχθοῦν εἰς τὸ ὀπίσω των, μὲ αὐτὸν θὰ καθήσουν μὲ τὴν οἰκογένειαν στὸ τραπέζι, μὲ αὐτὸν θὰ θωπεύσουν τὰ ἀτίθασσα μαλλιὰ τοῦ παιδιοῦ των. Ἔπειτα θὰ σκεφθοῦν τοὺς γνωστούς, τὸ χωριό ἢ τὴν πόλιν καὶ ὡσὰν νὰ διέπραξαν κάποιαν ἀπειθαρχίαν, θὰ γυρέψουν δικαστικὰ ἐκεῖ ὅπου εἶναι· εἰς τοὺς βράχους, εἰς τὴν Ἑλλάδα...

Ἄραγε, ὅσοι μαζί των δὲν μάχονται, τοὺς ἐνθυμοῦνται;

*

Τὴν ἴδια ὥρα, μιὰ κουρασμένη γυναῖκα μὲ μαῦρα, σφίγγει εἰς τὴν ἀγκαλιὰ τὸ μωρό. Κάπου κοντά της ὁ γέρος, ὁ μόνος στῦλος ποὺ ἔμεινεν ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ γύρω τους δύο—τρία ἀδύνατα, φοβισμένα, χλωμὰ προσωπάκια. Ξεριζωμένοι ἀπὸ τὴν συμφοράν, πληγωμένοι ἀπὸ τὴν περιπέτειαν, πονεμένοι ἀπὸ τὸ δράμα τοῦ πατέρα, ποὺ ἐσφάγη ἐπειδὴ ἠρνήθη νὰ λησμονήσῃ τὴν πίστιν του εἰς τὸ Ἔθνος, κάτω ἀπὸ ξένην στέγην, ποὺ εἶναι καὶ δὲν εἶναι στέγη, ἢ κάτω ἀπὸ ἕνα παράπηγμα πρόχειρο, ἀναπολοῦν ἄλλα βράδυα γαλήνης, ὅταν τὸ τζάκι ἐπλημμύριζε τὴν ἀτμόσφαιραν μὲ θαλπωρὴν καὶ αἱ χαρούμεναι ἀνταύγειαί του ἔκαναν τὰ κρεμασμένα χαλκώματα νὰ λαμποκοποῦν, ὡσὰν κομμάτια χρυσοῦ, ἕτοιμα νὰ πέσουν, ὡσὰν εὐτυχία, ὡσὰν μυθικὴ περιουσία —μήπως δὲν ἦτο; Τώρα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀνάμνησιν, δὲν ὑπάρχει τίποτε ἀπ' αὐτὰ καὶ οἱ ἄνθρωποι, ποὺ διεσώθησαν δὲν εἶναι Ζαγορισιανοί, Μετσοβῖτες.... Λέγονται ὅλοι των Ἀνταρτόπληκτοι.

Ἄραγε, ὅσοι συμβαίνει νὰ εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὰς περιοχὰς τῆς θυσίας, τοὺς ἐνθυμοῦνται;

*

Ἐσταμάτησεν ἡ στήλη αὐτὴ εἰς δύο εἰκόνας, ποὺ ἐνώμισε παραστατικάς. Ἠθέλησε νὰ τὰς ἀποδώσῃ. Ἀλλὰ πῶς νὰ ἀποδοθῇ μία τραγῳδία, ὁμοίαν τῆς ὁποίας δὲν ἔχει ζήσει ἴσως ἡ χώρα; Καὶ πρὸς τί ἄλλωστε; Ἡ Ἑλλὰς διαθέτει ἀμέτρητους τίτλους διὰ νὰ καυχηθῇ. Ὁ πρῶτος ὅμως ἀπὸ ὅλους εἶναι ἡ ψυχή της. Μὲ αὐτὴν ἐδημιουργήθη ἡ ἰδία καὶ μὲ αὐτὴν ἐδημιούργησε καὶ διαφυλάττει τὸν Κόσμον. Μὲ αὐτὴν ἂς πλησιάσῃ καὶ σήμερον τὸν ἥρωα, ποὺ ἀναπαύεται, μετὰ τὴν μάχην, εἰς τὰ πόδια τῶν βράχων καὶ τὴν οἰκογένειαν ποὺ εἶναι ξεριζωμένη. Ἕνας ἔρανος, μία προσπάθεια, ἔχει ἀρχίσει. Περισσότερον ἀπὸ τὴν προσφοράν, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι, ἀξίζει ἡ ἀπόδειξις, ὅτι οἱ γενναῖοι δὲν λησμονοῦνται.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ κ. ΧΡ. ΤΣΑΜΗ

ΕΝΗΡΓΗΘΗΣΑΝ ΠΕΡΙ ΤΑΣ 100 ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΔΙ' ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΔΡΑΣΕΩΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ. - Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΕΝ ΠΛΗΡΕΙ ΓΝΩΣΕΙ

Τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας τῆς χθὲς ἐγένετο ἀπόπειρα δολοφονίας ἀπὸ μέρους μελῶν τῆς ΟΓΙΛΑ κατὰ τοῦ διοικητοῦ τοῦ τμήματος Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας ἀστυνόμου κ. Χρ. Τσάμη.

Οὕτω τὴν 0.30 πρωϊνὴν ἐνῶ ὁ κ.Τσάμης κατηυθύνετο εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καποδιστρίου οἰκίαν του, ὅταν ἔκαμψε τὴν ὁδὸν Μεσολογγίου καὶ εὑρίσκετο ὀλίγον πρὸ τῆς θύρας τῆς οἰκίας εἰς ἀπόστασιν εἴκοσιν περίπου μέτρων διέκρινε εἰς τὴν σκιὰν τὴν σιλουέτταν ἀγνώστου, νεαρᾶς μᾶλλον ἡλικίας καὶ ἐργατικῆς ἐμφανίσεως, ταυτοχρόνως δὲ ἐδέχθη ἐκ μέρους τοῦ ἀγνώστου δύο ἀνεπιτυχεῖς βολὰς περιστρόφου. Εἰς τὴν τρίτην ἀπόπειραν πυροβολισμοῦ τὸ ὅπλον τοῦ δράστου ὑπέστη ἐμπλοκὴν καὶ ἠναγκάσθη οὗτος νὰ τραπῇ εἰς φυγήν. Ὁ κ. Τσάμης ταυτο χρόνως ἀντεπυροβόλησεν καὶ ἐτέθη εἰς καταδίωξιν τοῦ δράστου, ὅστις ὅμως ἐπωφελούμενος τοῦ σκότους ἐτράπη πρὸς τὰς παρακειμένας παρόδους καὶ κατώρθωσε νὰ ἐξαφανισθῇ. Σχετικῶς ἐγνώσθη ὅτι τὰς τελευταίας ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπάνοδον ὡρισμένων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ κατόπιν ὁδηγιῶν τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τοῦ κόμματος ἀνασυνετάχθη καὶ ἐτέθη εἰς λειτουργίαν καὶ ἐν Πάτραις ὁ «παρανομος μηχανισμὸς» τοῦ κομμουνισμοῦ μὲ πλήρη μεταβολὴν προσώπων εἰς τὰ διάφορα «πόστα», ἐλήφθησαν δὲ σαφεῖς ἐντολαὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων τῆς 3ης ὁλομελείας τῆς Κ. Ε. τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος διὰ τῆς ἐκτελέσεως σαμποτάζ, δολοφονιῶν καὶ ἐντάσεως τῆς στρατολογίας πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν συμμοριῶν ἐκ τῶν κομμουνιστῶν τῆς πόλεως. Πρὸ ἡμερῶν μάλιστα κατῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἀνώτερον ἐντεταλμένον στέλεχος τοῦ Κ.Κ. τῇ συνεργασίᾳ τοῦ ὁποίου κατεστρώθη εἰς τὰς λεπτομερείας του τὸ σχέδιον δράσεως, ἀφέθη ὅμως εἰς τὴν τοπικὴν ἡγεσίαν τῆς παρανομίας ἡ πρωτοβουλία τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ ἀναλόγως πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῶν τοπικῶν συνθηκῶν.

Κατόπιν αὐτοῦ πιστεύεται ὅτι ἐπὶ τῇ προόψει τῆς ἐπικειμενης λήψεως δραστικῶν μέτρων ἐπὶ τῇ λήξει τῆς προθεσμίας τοῦ κατευνασμοῦ καὶ ἐν ὄψει τῆς ἐνάρξεως ἐφαρμογῆς τῶν διαταγῶν περὶ ἐξαπλώσεως τῆς ἐπαναστατικῆς δράσεως καὶ ἐν Πάτραις, ἀπεφασίσθη ὅπως ἐκτελεσθοῦν ὡρισμένοι ἀξιωματικοὶ τῆς ἀστυνομίας, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ τμήματος Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, οἵτινες τελοῦν ἐν γνώσει τῶν προσώπων καὶ τῶν κινήσεων τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε, ὥστε νὰ ἐπιφέρουν σύγχυσιν εἰς τὸν μηχανισμὸν τῆς ἀμέσου καὶ ἀποτελεσματικῆς διώξεώς των καὶ δυνηθοῦν οὕτω μὲ περισσοτέραν εὐχέρειαν νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περαιτέρω σχεδίων των.

Κατόπιν τῆς ἀνωτέρω ἐκδηλώσεως ἐνάρξεως τῆς τρομοκρατικῆς δράσεως τοῦ Κ.Κ. καὶ ἐν Πάτραις ὄργανα τῆς Ἀσφαλείας προέβησαν χθὲς εἰς τὴν σύλληψιν 100 ἀτόμων, ἐνεργοῦνται δὲ σύντονοι ἀνακρίσεις διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας καθὼς καὶ διὰ τὴν πλήρη ἀποκάλυψιν καὶ ἐξουδετέρωσιν τῶν κομμουνιστικῶν σχεδίων.

ΠΡΟΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΝ ΔΙΑΦΩΝΙΑΝ

ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΟΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ἡ μεγαλυτέρα ἀνησυχία τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, οἱ ὁποῖοι προπαρασκευάζονται διὰ τὴν Διάσκεψιν τῶν Τεσσάρων ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, ἡ ὁποία θ' ἀρχίσῃ εἰς τὸ Λονδῖνον τὴν 25ην τρέχοντος, εἶναι μήπως ἡ Ρωσσία προτείνει ὅπως ὅλοι οἱ Σύμμαχοι ἐκκενώσουν τὴν Γερμανίαν, ἐξαπολύουσα οὕτω ἕνα κολοσιαῖον προπαγανδιστικὸν καὶ πολιτικὸν τέχνασμα. Αἱ πρῶται πληροφορίαι καθ' ἃς οἱ Ρῶσσοι προετοιμάζονται διὰμίαν τοιαύτην ἐνέργειαν, ἡ ὁποία θ' ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἀνάληψιν τῆς πρωτοβουλίας καὶ τῆς ταυτοχρόνου κατακτήσεως τῆς γερμανικῆς συμπαθείας, ἔφθασαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ στρατιωτικὰς πηγὰς τοῦ Βερολίνου.

Οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους οἱ Σύμμαχοι δὲν θα ἐπεθύμουν τὴν ἐκκένωσιν τῆς Γερμανίας δὲν εἶναι προφανεῖς. Ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ὅτι θὰ ἦτο εὐπρόσδεκτος κάθε ἐνέργεια, ἡ ὁποία θὰ ἠνάγκαζε τὸν Ἐρυθρὸν Στρατὸν ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. Ἀλλ', ὅπως μοῦ ἐτονίσθη ἀπὸ ἀπολύτως ἐγκύρους κύκλους, ἡ ἀγγλοαμερικανικὴ στάσις ἔναντι τοιαύτης ρωσσικῆς προτάσεως θὰ ἐπηρεασθῇ κυρίως ἀπὸ τρεῖς φόβους:

1) Ὅτι οἱ Ρῶσσοι θ' ἀποπειασθοῦν διὰ τῶν κομμουνιστικῶν πυρήνων καὶ τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων ν' ἀσκήσουν ὑπέρμετρον ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ νέου Γερμανικοῦ κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ πρέπει νὰ παραδώσουν ὅλας τὰς ἐξουσίας οἱ ἀποχωροῦντες Σύμμαχοι.

2) Ὅτι ἕν κράτος περιλαμβάνον ὁλόκληρον τὴν Γερμανίαν θὰ δύναται νὰ χρησιμοποιῇ τὴν Ρωσσίαν ἐναντίον τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων καὶ οὕτω νὰ ἐξασφαλίσῃ κέρδη δι' ἑαυτὸ κυρίως εἰς βάρος τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων.

3) Ὅτι τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τῆς προσεχοῦς διετίας θὰ ὁδηγήσουν εἰς ἀπομακρυνσιν τῆς Γερμανίας ἀπὸ τὴν Δύσιν καὶ προσέγγισιν πρὸς τὴν Ἀνατολήν.

Ὁσονδήποτε βάσιμοι καὶ ἂν εἶναι οἱ φόβοι αὐτοί, ἡ καταπολέμησις τοῦ Ρωσσικοῦ σχεδίου εἰς τὴν ἀρχομένην μετὰ δεκαήμερον διάσκεψιν τῶν Τεσσάρων ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ κάμῃ ὅλους τοὺς Γερμανοὺς νὰ θεωροῦν τοὺς Ρῶσσους ὡς πιθανοὺς ἀπελευθερωτάς των. Καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν οἱ ἐπίσημοι τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπιθυμοῦν νὰ εὕρουν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ν' ἀποφύγουν τὴν ἐπίρριψιν τῆς εὐθύνης διὰ τὴν ἀποτυχίαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. (Οὐδεείς, πράγματι, ἀπὸ τοὺς εὑρισκομένους ἐγγὺς τῶν πραγμάτων πιστεύει οὔτε πρὸς στιγμὴν ὅτι ὑπάρχει πιθανότης ἐπιτυχίας τῆς Διασκέψεως ἐπὶ τοῦ κυρίου θέματος, διὰ τὸ ὁποῖον συνέρχεται, δηλαδὴ τὸν καταρτισμὸν συνθηκῶν εἰρήνης διὰ τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν. Πράγματι, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐν Γερμανίᾳ Ἀγλλους ἐπισήμους καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν Ἀμερικανῶν συναδέλφων των πιστεύουν ὅτι «ἐπιτυχία» εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου θὰ ἐσήμαινεν ἁπλῶς ὑποταγὴν τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων εἰς τοὺς Ρώσσους).

Πρὸς ἀντίκρουσιν τῆς Ρωσσικῆς ἀποπείρας, ἕνας ἀνώτερος τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν προέτεινεν ὅπως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Διασκέψεως, ἡ Ἀγγλία προτείνῃ τὸν καταρτισμὸν κεντρικῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία νὰ ἔχῃ σχεδὸν ὅλας τὰς ἐξουσίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν (ἐκτὸς τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τῆς τύχης τῶν Χιτλερικῶν) καὶ μερικὰς ἐξωτερικὰς ἐξουσίας (νὰ δοθῇ εἰς τὴν Γερμανίαν τὸ δικαίωμα νὰ ἔχῃ ἀντιπροσώπους εἰς τὸ ἐξωτερικόν).

Αὐτὴ εἶναι, πράγματι ἡ σημερινὴ ἐπιδίωξις τοῦ ἀγγλοαμερικανικοῦ ἀνωτέρου σχεδίου—ἡ προπαρασκευὴ μιᾶς γερμανικῆς Κυβερνήσεως τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία θὰ ἐνεργῇ ὑπὸ συνεχῆ ἀλλὰ τροποποιημένην συμμαχικὴν ἐπίβλεψιν. Ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ θὰ εἶναι μία κεντρικὴ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία θὰ διαδηλώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν της νὰ δεχθῇ τὴν Ἀνατολικὴν Γερμανίαν εἰς τὸ νέον Ράϊχ μόλις οἱ Ρῶσσοι τῆς ἐπιτρέψουν νὰ μετάσχῃ κατὰ τοὺς δημοκρατικοὺς ὅρους οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν τεθῇ.

Ἂν οἱ Ρῶσσοι ἀρνηθοῦν νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὴν ζώνην των νὰ ἑνωθῇ, τοῦτο θὰ καταστήσῃ τὴν Δύσιν καὶ τὴν Δυτικὴν Δημοκρατίαν κέντρον τῶν γερμανικῶν ἐλπίδων ἑνότητος. Αἱ ἐλπίδες νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ πλήρης οἰκονομικὴ ἑνότης τῆς Γερμανίας θὰ ἔχουν ἀποτύχει, ἀλλ' αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις θὰ ἔχουν τοὐλάχιστον θραύσει τὸ ἀδιέξοδον καὶ τὸ καθῆκον τῆς ἀνασυγκοτήσεως τῆς Δυτικῆς Γερμανίας θὰ ἔχῃ τοὐλάχιστον ἀπελευθερωθῇ ἀπὸ τὸ νεκρὸν βάρος τῆς ἑνότητος τῶν Τεσσάρων Δυνάμεων.

Ὑπάρχει ὅμως ἐδῶ νέον ἐμπόδιον. Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπιντὼ ἐδέχθη ἤδη, ὡς πληροφοροῦμαι, ὅτι ἂν ἀποτύχῃ ἡ Διάσκεψις τοῦ Λονδίνου θὰ ἑνώσῃ τὴν Γαλλικὴν ζώνην μὲ τὰς ἀγγλοαμερικανικὰς ζώνας. Ἀλλὰ τὸ κόμμα τοῦ κ. Μπιντὼ ἐξησθένησε μετὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 19ης Ὀκτωβρίου. Ἡ συντριπτικὴ νίκη τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκὼλ εἰσήγαγε νέον καὶ ἐνοχλητικὸν παράγοντα εἰς τὰς ἀγγλογαλλικὰς σχέσεις διὰ τὴν Γερμανίαν. Ὁ Ντὲ Γκὼλ κατέστησεν ἐπανειλημμένως σαφὲς—καὶ πάλιν προχθὲς— ὅτι οὐδέποτε θὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν δημιουργίαν κεντρικῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἂν δὲν γίνουν σημαντικότατοι παραχωρήσεις πρὸς τὰς γαλλικὰς ἀπόψεις. Ἰδιαιτέρως θὰ ἐπιμείνῃ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς (καθὼς καὶ τῆς οἰκονομικῆς) ἀπορροφήσεως τοῦ Σάαρ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ὅπως ἡ Γαλλία ἔχει ἴσην γνώμην μὲ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν εἰς τὸ Ρούρ.

Ὁ Ντὲ Γκὼλ θὰ ἠμποροῦσε, πράγματι, νὰ ὑπολογίζῃ εἰς κάποιαν ὑποστήριξιν τῶν ἀξιώσεων του ἐκ μέρους τῶν στοιχείων ἐκείνων τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς τὰ ὁποῖα συμμερίζονται τοὺς γαλλικοὺς φόβους ἐν σχέσει μὲ μίαν ἐνοποιημένην Γερμανίαν καὶ πολλὰ θὰ ἐξαρτηθοῦν ἀπὸ τὰ μέλλοντα νὰ συμβοῦν εἰς τὴν Οὐάσιγκτων καὶ τοὺς Παρισίους κατὰ τὰς προσεχεῖς ἡμέρας. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸ ζήτημα τῆς ἐπιχορηγήσεως τῶν ἀγγλοαμερικανικῶν ζωνῶν συνεδυάσθη μὲ ἰδιαιτέρας συνομιλίας περὶ τῆς δημιουργίας Δυτικογερμανικῆς Κυβερνήσεως. Τὸ ἀμερικανικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν εὐνοεῖ τὸ σχέδιον αὐτό, ἀλλὰ φοβεῖται μήπως ἡ ἀντίδρασις τῆς κοινῆς γνώμης εἶναι ἐχθρικὴ Εἰς Παρισίους, ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς θὰ προσπαθήσῃ νὰ πείσῃ τὸν στρατηγὸν Ντὲ Γκὼλ καὶ τοὺς συμβούλους του νὰ μὴ ἀντιταχθοῦν εἰς τὴν συμφωνίαν ποὺ ἔχει γινει ἤδη μὲ τὸν κ. Μπιντώ.

WILLIAM CLARK

ΠΑΛΙ ΣΑΝ ΤΟΤΕ

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Εἶναι ἀλήθεια συγκινητικό! Εἶναι φαίνεται τῆς μοίρας μας νὰ εἴμαστε πάντα οἱ ἡρωϊκοὶ ἀγωνισταὶ τῶν ἐπάλξεων, οἱ νικηταὶ καὶ τὰ θύματα μαζύ. Ἀλλὰ οἱ ἀγωνισταὶ καὶ ταυτοχρόνως οἱ νικηταὶ καὶ τὰ θύματα ὄχι στενὰ τῶν ἐπάλξεων τῶν ἐθνικῶν, ἀλλὰ τῶν ἐπάλξεων τῆς πλατειᾶς, τῆς πανανθρώπινης ἰδέας τῆς ἐλευθερίας. Γι' αὐτὸ καὶ ἐνῷ ὁ πόλεμος γιὰ τοὺς ἄλλους — στὰ πεδία τῶν μαχῶν τουλάχιστον— ἐτελείωσε, γιὰ ἐμᾶς συνεχίζεται. Καὶ συνεχίζεται σκληρὸς καὶ ἀδυσώπητος. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἑλλὰς — ἂν καὶ μένει ἡ Μεγάλη Ἀδικημένη —μὲ ἀνοιχτὲς ἀκόμη τῆς πληγὲς τοῦ πρώτου μαρτυρίου, μὲ νωποὺς ἀκόμη τοὺς τάφους, ξαναβρίσκεται καὶ πάλι ὁ ἀγωνιστὴς τῶν ἐπάλξεων καὶ ραντίζει μὲ νέο αἷμα τὰ ἅγια χώματα ποὺ δὲν ἔπαψαν ν' ἀχνίζουν ἀπὸ τὴν πρώτη σπονδή.

Ξαναζοῦμε — καὶ πρέπει — ἕνα συναγερμὸ σὰν ἐκεῖνον τοῦ 1940. Αὐτὸ τουλάχιστον μᾶς δείχνουν ὅλα τὰ σημεῖα τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, ποὺ ξαναζωντανεύουν στὰ μάτια μας τὴν εἰκόνα ἀκριβῶς ἐκείνη, ἀλλὰ σὲ τραγικες ἀναλογίες καὶ χρώματα αὐτὴ τὴ φορά. Οἱ νέοι τῆς ὑπαίθρου μας ἀφίνουν τὸ εἰρηνικὸ ξυνάρι τοῦ γεωργοῦ — ὅπου αὐτὸ μπορεῖ νὰ εἶναι ἀκόμη εἰρηνικὸ — γιὰ νὰ πάρουν στὰ χέρια τὸ ὅπλο. Ἡ νεολαία τῶν πόλεων ξαναφορεῖ τὸ τιμημένο χακὶ γιὰ νὰ μπῇ στὸν ἀγῶνα. Στὰ θρυλικὰ βουνὰ τῆς Ἠπείρου ποὺ τὰ λευκαίνει τὸ χιόνι, αὐλακωμένο ἀπ' τὸ αἷμα τῶν ἡρωϊκῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἑλληνίδες πλάϊ στὸ στρατὸ σκαρφαλώνουν καὶ πάλι ὡς τὶς πιὸ ἀπρόσιτες κορυφές τους βοηθῶντας τοὺς ἀγωνιζομένους. Ἐδῶ πάλι, στὶς πόλεις, ἕνας ἄλλος ὀργασμὸς ποὺ τὸν κινεῖ καὶ τὸν κατευθύνει ἡ σκέψι ποὖναι προσηλωμένη ἐκεῖ στὰ πεδία τοῦ ἀγῶνος. Ὁ ὀργασμὸς γιὰ τὴ φανέλλα τοῦ στρατιώτη ποὺ μαζὺ μὲ τὴ ζεστασιὰ τοῦ κορμιοῦ θὰ τοῦ φέρῃ καὶ τὴ ζεστασιὰ ποὺ δίνει στὴν ψυχὴ ἡ ἔνδειξι πὼς στὸν τραχὺ ἀγῶνα του τὸν συνοδεύει ἡ σκέψι κι' ἡ στοργὴ αὐτῶν, γιὰ τοὺς ὁποίους πολεμάει. Τί λείπει λοιπὸν ἀπ' τὴν εἰκόνα; Μήπως ἡ ἐφημεριδοῦλες τοῦ μετώπου ὅπως καὶ τότε; Ὄχι. Κι' αὐτὲς ἔχουν δώσει τὸ παρὼν στὸν ἀγῶνα ὅπως καὶ τότε.

Ἔχω μπροστά μου, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πολυγραφημένη «Ἀρβύλα» καὶ μερικὲς ἄλλες τυπωμένες: τὴν «Ἀθηνᾶ» τῆς 2ας Μεραρχίας ποὺ βγαίνει στὸ Σ.Τ.Γ. 912, τὸ «Μακεδονομάχο» τῆς 54ης Ταξιαρχίας, τὴν «Πυδνα» τῆς 8ης Μεραρχίας κ.ἄ. Ἀνάμεσα στὶς γραμμένες ποὺ κατὰ τὸ πλεῖστον γράφονται ἀπὸ τὰ γενναῖα Ἑλληνόπουλα ποὺ πρωτάσσουν τὰ στήθη τους σὰν χαλύβδινο τεῖχος στὴ νέα ἐπιβουλή, βρίσκει κανεὶς κάτι τὸ ἀνέκφραστο. Προσφέρουν κι' αὐτές. Καὶ προσφέρουν πολλὰ στὸν ἀγῶνα. Νὰ πῶς δίνει μεταξὺ ἄλλων τοὺς σκοπούς των μιὰ ἀπ' αὐτὲς, ἡ «Ἀθηνᾶ»:

«..... Σκοπός μας εἶναι νὰ γίνῃ ἡ ἐφημερίδα μας ἕνα προϊὸν πνευματικῆς προσπαθείας καὶ εὐγενοῦς ἀμίλλης τῶν στρατιωτῶν τῆς 11ας Μεραρχίας. Νὰ εἶναι ἕνας πνευματικὸς καὶ ψυχικὸς κρίκος ποὺ θὰ συνδέῃ τοὺς στρατιώτας τῆς Μεραρχίας μας. Νὰ δώσουμε τὴν εἰκόνα τῆς στρατιωτικῆς των ζωῆς καὶ νὰ τονίσουμε τοὺς σημερινοὺς των κόπους, τὰς θυσίας καὶ τὰ κατορθώματά των ποὺ δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶναι γραμμένα στὰ βιβλία τῶν Ἡμερησίων Διαταγῶν ἢ στὰ ὑπηρεσιακὰ εὐχαριστήρια ἔγγραφα. Νὰ διακηρύξουμε σ' ὅλο τὸν κόσμο — ἐχθροὺς καὶ φίλους — τὰ ἔργα των καὶ νὰ τονίσουμε τὴν πίστι ἑνὸς Λαοῦ ποὺ θέλει καὶ ἀγωνίζεται νὰ ζῇ ἐλεύθερος καὶ ἀνεξάρτητος...».

Ἡ ὕλη της εἶνσι ἄρθρα, περιγραφὲς μαχῶν, ἀποκαλύψεις αἱχμαλώτων, ὡραῖα ἀνέκδοτα ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν ἡρώων μας. Ἀλλὰ πάνω ἀπ' ὅλα, ἐκεῖνοποὺ ἔχει ξεχωριστὴ ἀξία εἶναι ὅτι σὲ κάθε στήλη τους καὶ σὲ κάθε γραμμή τους ἀκόμη μᾶς δίνουν τὸ μεγάλο νόημα τοῦ ἀγῶνος ποὺ διεξάγεται σήμερα τόσο πλατὺ καὶ μὲ τόσο σφρῖγος, ὅπως μποροῦν νὰ τὸ συλλάβουν καὶ νὰ τὸ ἐκτιμήσουν ἀπὸ κοντὰ ἐκεῖνοι ποὺ γράφουν τὸ καινούργιο ἔπος.

Μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ συναγερμὸ λοιπὸν ἂς μὴ μείνῃ κανεὶς ἀμέτοχος. Ὅλοι καὶ ὅλες στὸν τομέα τους ἂς τὸν ζήσουμε ἔντονα καὶ δραστικὰ ὅπως καὶ τότε. Ἡ θυσία τῶν ἡρωϊκῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος ἐκεῖ ποὺ προασπίζεται ἡ Ἐλευθερία καὶ ἡ Ἀνεξαρτησία τοῦ τόπου μας, μαζὺ μὲ τὴν πλατύτερη, τὴν πανανθρώπινη ἔννοια τῆς ἐλευθερίας, δημιουργεῖ ὑποχρεώσεις βαρειὲς γιὰ ὅλους ὅσους μένουν πίσω. Καὶ ἡ ὑποχρεώσεις αὐτὲς θέλουν ὁλόψυχη ἀφοσίωσι, θέλουν θυσία καὶ πρὸ παντὸς θέλουν τὴ γνῶσι,